

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

LX. Spectacula inverecunda, Festis potissimum diebus frequentari solita,
prohibentur. 12. Augusti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](#)

Sanctio Constitutionis.

Dat. die 11.
Julii 1742.

eadem fides prorsus adhibeatur, quæ ipsis originalibus Literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

J. 30. Nulli ergo hominum licet hanc paginam nostræ confirmationis, innovationis, re-vocationis, rescissionis, abolitionis, cassationis, annulationis, damnationis, ac ordinatio[n]is in-fringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare prælumpferit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus ne noverit incursum.

nisque laudibus frequentes, & assidui sint, ut Ecclesiis intersint, Sacra menta ad anima vulnerum curationem instituta adhibeant, sedulioque se exerceant in his operibus, quæ veram pietatem continent, & ut demum Sanctos unum Christo Regnantes, tamquam Patronos, congruis officiis, & honoribus prosequantur.

J. 2. Dederet præterea membrorum nuditas, atque ita dederet, ut veterit Ecclesiastica Disciplina Salvatoris Imagines nudo penitus corpore in Tabulis, vel Simulacris expressas; Et quamvis nudo corpore Christum Crucis sua affixum, & illorum temporum mores, & gravium Scriptorum auctoritas suadeant; adhuc Christianorum Pietas a tali spectaculo semper abhorruit. Athletarum pugna (ut literis consignatum est) in Stadio apud Græcos, in Circo apud Romanos usui fuere, atque in illis Disco, Lucta, & Cœstu strenue certatum est; urque Veterum testantur monumenta, interdum nudi, interdum etiam fasciæ tecti homines dimicarunt. In vestris igitur Diœcesibus, Venerabiles Fratres, nominali prisca licentia adhuc remanet: Et cum in Plateis feminudi his luctationibus vacent homines; cumque ex industria sapius, sèpius vero ex violento motu nudi penitus circumagantur: Facile quisque conjicere potest, quām absolum, & indecorum sit, his ludis adiutum non intercludere.

§. 3. Quapropter ne injuncto Nobis Apostolice servitutis officio deesse videamur, districte per hæc scripta mandamus, ut turpes, & obscenæ hujusmodi exercitationes, Puerorum, & Adolescentium nudorum cursus, luctaque, quocumque nomine, vel occasione exhibenda, a vestriis Diocesibus eliminentur. Et quia inobedientia delictum, mixti, ut ajunt, Fori videri potest; curabimus diligenter, ut si qui legum vestiarum rationi fuerint refragati, in eos, etiam qui nostro nomine Civitatibus temporaliter præsunt, rigidè, & condigne animadvertant; sicque fore speramus, ut foda hæc corruptela, utroque percussa gladio radicitus evellatur.

S. 4. Verum quia impioribus etiam Causis
Vindices non defunt, & perpugnaces Asserto-
res, si qui forte sint, qui impudenter expro-
brent, hujusmodi Iudos Pontificum Antecesso-
rum tolerantiam, ac diuturno usu invalidissimi: hi
probè sciant, nullum ex temporis lapsu deplorata
Cauſa comparari præſidium. Et ne longè a ve-
tris Dieceſib⁹ petantur exempla, in memoriam
revocent, choroſ etiam quadam Mulierum, &
Virorum publicē eo die haberi ſolitas, quo S.
Xifti Pontificis, & Martyris Alatrina Civitatis
Patroni recolebatur, juſtu Epifcopi provide ve-
titas fuſſe; & Edictum Epifcopi, licet acri ca-
lamo Romane Curie Advocatorum impeditum,
die 2. Aprilis 1694. a Congregatione Negocii
Epifcoporum, & Regularium præpoſiti,
ſtrenue fuſſe propugnatum. Ceterum cum
Sancto etiam Gelasio objiceretur, antiqui moris
fuſſe Lupercale; Sanctissimus Pontifex conſue-
tudinem pudori inimicam, & honestati detra-
hentem reprobavit, ratus Prædeceſſorum suo-
rum leges faluberrimè institutas non defuſſe,
ſed hominum fraude, & malitia leges ipſas
fuſſe contempsat.

f. 5. Quemadmodum itaque Nos de perfecta Prædecessorum nostrorum vigilantia egregie, ut par est, sentimus, & abusum non illorum incuria, sed Subditorum inobedientia dicimus referendum; Sic a Vobis spectabilis Ecclesiastarum vestiarum Antistites a quavis negligentiæ notâ vindicentur. Quanti Dei honorem, Sanctorum cultum, & animarum salutem facitis, Venerabiles Fratres, vos hortamini, & obtestamini, ut corrupti hujusmodi mores, specie quadam lœtitia inventi, reformatur; utique creditaæ Vobis Oves ab impuro, profanoque Ritu

Inverecundam membrorum nuditatem abominatur.

Præcipit Epi-
scopis pro-
hibere ejus-
modi cursus,
Iustas &c.

i Idem Loco-
nrum Guber-
natoribus
demandat.

Inveteratam
consuetudi-
nem non ob-
stare decer-
nit.

Refert De-
cretum Con-
gregationis
Episc., &
Reg.

Adhortatio
ad Episco-
pos.

LX.

Spectacula inverecunda, Festis potissimum diebus frequentari solita, prohibentur.

BENEDICTUS PAPA XIV.
Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam
Benedictionem.

Pontifex do-
let, veterum
ludos, jam
dudum dam-
natos, in
usum revo-
cari.

NIHI profecto Nobis ad vigilias Dominicinas Gregis assidue excubantibus accidere potuit acerbius, nihilque quod minus hac tempestate opinaremur, quam ut deformes, & invereconti Ethnicon mores, a quibus Christiani hominis pudor, & modestia semper abhorruit, denuo isthac inventi essent, ac veluti postliminio restituti. Quamvis enim minimè Nos lateret, scelestos olim Lupercalium Admīnistros, Sacra Fauno, vel Pani per ludum, atque lasciviam persolventes, nudos huc illuc per Urbem discurrisse; Sanctumque Pontificem Gelasium Prædecessorem nostrum tantù commotum impudentiam, ac obscenum morem execravimus, literas dedisse Andronico Senatori, Populoque Romano acri nefarii ritus assertori: Nihilo tamen minus memoria proditum est, quinto post Christum sèculo exente, Theodosio Italia Rege, & Anastasio Orientis Imperatore, pestem illam penitus fuisse sublatam, & extintam. Nunc verò multorum relatu, (quod dolentes dicimus), certisque indiciis admonemur, profanum morem, perpetua involvendum caligine, et tenebris antiquitatis rursum emergere, ac in Vestris Diocesisbus fœde revocari, cum ad Sanctorum Patronorum Festa solemniter recolenda, Pueri, ac interdum etiam Adolescentes, cursu in spem Bravii nudi contendere jubeantur, maxima utriusque sexus, ac omnium ætatum spectante frequentia. Quæ quidem spectacula eo nequitas magis, ac impropositis præferunt, quo magis non impuro aliqui, ut antea, Numini, sed pīe, castaque Sanctorum memorie nuncupantur.

I. i. Qua igitur corporis nuditate impudenter habita sunt apud veteres Lupercalia, eadem Festi Christianorum Dies istic celebrantur; nec minus injuria in illis verecundia passa est, quam in his hodie morum honestas habeat deponentem. Dies Festi non ad id instituti sunt, ut Christianus Populus epulis, ebrietatis, luxurialis, spectaculis, aliaque id genus licentia liberius vacet; Sed ut Fideles in precibus, divi-

Præsertim
diebus fe-
stis.

Explicit Ecclæ mensæ quoad celebrationē Christianarum solemnitatum.

ANNO
1742.

BENEDICTUS XIV. An. III.

115 ANNO

Dat. die 12.
Aug. 1742.

declinantes, ad piam, & fructuofam Festos dies celebrandi rationem traducantur. Nos interea, in optati eventis auspicio, Apostolicam Benedictionem ex animo Vobis impertimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die XII. Augusti MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

LX.

Electio Hieronymi de Bock in Episcopum Harlemensem nulla & illicita declaratur; eidemque inhibetur, ne Consecrationis munus audeat suscipere.

Dilectis Filii, Universis Catholicis in Fœderato Belgio commorantibus.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Dilecti Filii, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Proclamatio.

QUAMQUAM inherens altis radicibus fidelis animo vestro Catholicæ Religio satis habeat in se virtutis ad præcavendum execrandi schismatis luem, quæ magis, magisque serpe apud vos ntititur; adeo tamen solliciti sumus de incolunti vestra salute, ut nosfer erga vos amor verè singularis quiescere nequeat, nisi & Nos pro commissio tenuitati nostrâ Apostolico Ministerio accurramus ad acuendam vestram vigilantium, avertendumque venenata fraudis periculum, cui devitando nihil salubrius, ac illud, premonitus fuisse.

§. 1. Quartus jam labitur annus, cum pauci turbulentio, ut nosfis, ingenio, & a sincera Fide abhorrentes, adscito simulatorum Canonorum nomine, Petrum Joannem Meindarts in Pseudo-Archiepiscopum Ultrajectensem incredibili temeritate cooptarunt. Sed hujusmodi Electionem statim san. mem. Decessor Noster Clemens XII. vi suarum Literarum in forma Brevis 6. Octobris 1739. nefandam, irritam, inanem declaravit, delevit, abjudicavit. Eundem vero Petrum Joannem, & quotquot falso Canonorum Ultrajectensium nomine in ipsum suffragia contulerunt, illique adharentes favorem, opem, consilium, confusum præstiterunt, excommunicavit, anathematizavit, atque ab Ecclesia communione segregatos, ac prorsus Schismaticos habendos, & vitandos esse declaravit. Quin etiam sub eadem pena excommunicationis ipso facto, & sine ulla alia declaratione incurriendo mandavit, ac severè indixit, ne Jurisdictionem Episcopalem, quam nullam adeptus fuerat, aut pro animarum regimine auctoritatem sibi arrogaret, atque exercere auderet; ne pro suscipiendo ordinibus Dimissorias Literas daret; ne Pastores; ne Missionarios; ne Ministros, Deseritores, aut alios, quoquaque nomine nuncupentur, ad animarum curam, & Sacramentorum administrationem, quovis etiam necessitatis prætextu, constitueret, ac deputaret. Hinc etiam palam edxit, & declaravit, omnes, & singulas antedictorum Officiorum deputationes pro animarum regimine quoquaque nomine jam factas, aut fortasse facandas, cum omnibus inde sequutis, prorsus irritas esse, nulliusque roboris, ac momenti. Qui vero per ipsius Literas Dimissorias fuisset Ecclesiasticus Ordinibus initiatus, denunciavat eum suspensionis vinculo obstrictum esse, atque irregularitati propterea obnoxium, si susceptos ordines exercuisset. Præterea sub poenis canonicas, siveque indignationis, interdixit omnibus cujusque Catholicæ Ecclesiae Archiepiscopis & Episcopis, ne antedictum Petrum Joannem frustra electum Archiepiscopum consecrare auderent; sub eisdemque poenis ipsi Petro Joanni mandavit, ne se cuiquam

Archiepiscopo & Episcopo consecrandum præberet: qua illicita, ac nefaria consecratione tot reliquias subiret peinas, & nihilominus ab omni suscepti Episcopalis Ordinis exercitio suspensus maneret.

§. 2. Quis sanæ mentis homo tam terribili percutius fulmine non cohorruisset? non is tamen sese cohibuit, quem veluti ad perficiendum scelus furia quedam agitare videbantur; sed reperiens, qui suo temerario consilio nequierer obsecundarent, pristinum inanis electionis novo detestanda consecrationis criminis cumulavit. Exarsum ad immane scelus, atque hominem perditum nulliusque pudoris, Satana in interitum tradidimus Cenfus omnibus illigatum, ni resipisceret: nefariam illius consecrationem, illicitam, illegitimam, sacrilegam, ac contra Suprema Sedis mandata & sacrorum Canonum sanctiones factam declaravimus; Palam denunciavimus, eundem Petrum Joannem, non solum ab iis, quæ sunt Jurisdictionis, esse suspensus, sed etiam ab iis, quæ sunt Ordinis. Mandavimus propterea, sub poena excommunicationis ipso facto, & sine alia declaratione incurriende, ne ullo pacto Christina conficeret, Clericos ordinaret, Virgines consecraret, aut alia Episcopalis Ordinis exercere auderet; Decernentes insuper vacuos, inanes, nulliusque prorsus roboris ac momenti omnes & singulos alias actus, quos attentare presumperit; ac proinde denunciavimus, si qui ab ipso Ecclesiasticis Ordinibus fuissent initiati, suspensionis vinculo obstrictos esse, atque irregularitati propterea obnoxios, si susceptos ordines exercuissent. Hac omnia decrevimus ad apertissimum Schisma delendum; quorum vos participes fecimus nostris Literis in forma Brevis 24. Junii 1741.; ne subdolis artibus ad ejus suorumque asseclarum communionem subornari possetis.

§. 3. Tantum vero abiit, ut homo ille Ecclesiastica pacis inimicus, aut a supremo Patre-familias minitando rogandoque revocatus, aut ingenua instinctus verecundia, aut publica execratione deterritus, deflexerit a via iniquitatis; ut immo, quam semel ingressus fuit, insistat viam, pergitque audacie: cum dudum non erubuerit quemdam Hieronymum de Bock Harlemensi donare Episcopatu jamdiu exoletu, & ab se nunc restituo ea potestate, quam sibi ex ingenio fingit. Illum cum suo commentario Ultrajectensi Capitulo ad hoc etiam temeritatis devenisse, ac tot jam flagitiis utrumque inquitum tam diro ac prope incredibili scelere se fordidisse, ingenti sane luctu comperimus: Non quod perterrefacti simus schismate ad extrema præcipitate: & Sectatores per summum nefas malumque dolum ad sui præsidium illiciente. Confidimus enim fore neminem compotem mentis, ne dum Catholicæ veritate imbutum, qui non sit irrisus perniciosam hujusmodi novitatem, & surgentem, Petro Joanne Meindarts conditore, inopinatam Ecclesiam, ipsi, veluti suo Capiti, conjunctam, ab eaque divisam, quam Nos, licet indigni, Deo auctore moderandam suscepimus. Sed hinc præcipue vehementer angimur, quod renovari hoc tempore videmus veterem aliquot Schismaticorum infaniam, Episcopales Cathedras, ubique libere, excitantibus; Quamquam ut illa suo consumpta furore, ludibrioque habita tandem deperit; hujus etiam parem exitum fore non dubitamus. Quod ad Nos attinet, id primum supplices oramus a Patre misericordiarum, ut obstinatam hanc perduellionem fedare velit; Deinde, ut, si qui ea involuti ob impletam iniquitatis mensuram in profundum demerguntur, nec ullam afferunt emergendi spem, in iis sistat nefandum ulcus, ne quid ultra sani Gregis inficiat.

Item referatur ipsius sacrilega Consecratio.

Censuræ in ipsum denuo latet.

Eiusdemque suspensio ab exercitio Ordinis.

Is tamen, deplorando auctu, Hieron. de Bock Pseudo-Episcopum Harlemen. elegit.

Referuntur electio Pleudo-Archiepiscopi Ultrajectensis, eique dictatio.

Et inhibitions ipsi factæ ne jurisdictionem ullam exercerent.

Neve con-sacrations munus susci-petur.